

Universitätsbibliothek Paderborn

**Epitome I. Alvarez De Paz In omnes libros De Vita
Spirituali Eiusque Perfectione**

Álvarez de Paz, Jacobo

Antverpiæ, 1620

Reu. admodum in Christo Patriac Dom. Domino, Adriano Stalpart Abbati
Tongerloensi Ordinis Præmonstratensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49057](#)

Reu. admodum in Christo
PATRI AC DOM. DOMINO,
ADRIANO STALPART
ABBATI TOINGERLOENSI
Ordinis Praemonstratensis.

RI A esse plausibilem latamq; virtutis semitam insistentiū genera, cuius notius est, Antistes clarissime, quam ut pluribus apud te rei huius doctore peritis simum, verbis opus sit ostendere. Quemadmodū enim in qualibet arte ac scientia, etiam obscurissima, sic & in arte omnium artium præstantissima, arte inquam amandi Deum, virtutisq;
az studio,

EPISTOLA

studio, quosdam videre est incipientes, ac velut eiusdem candidatos, & ceu pueros tenellos humi quodammodo repentes, sæpenumero impingentes, & exsurgere in pedes molientes; alios deinde, primoribus difficultatibus, ac spinosis in limine tricis superatis, animosiores, proficiētes, indies magis ac magis adoleſcere, firmare lacertos, ardua perfringere, periculis vltro se induere, hostilibus insultibus intrepidos caput obiectare, ipsum quin etiam hostem, tot nonnisi de pumilionibus relatis victorijs turgidum, in certamen & arenam prouocare, ac generosè laceſcere. Videas denique & alios, frequentibus coronatos laureis

DEDICATORIA.

laureis, tropeis de aduersario infernali excitatis illustres, adeò non minis vllis, periculisque deterreri, difficultates in solito virtutum exercitio persentiscere, vel defatigatos ignauescere aut debilitari, vt molestiarū amarities & absynthium in melleum ipsis saporem iam transferit, & bene operandi facilitatem quandam ceu naturalem & ingenitam sibi comparârint; demum, nec sola sui ipsorum salute contenti, etiam alios ad eamdem omnibus viribus ac neruis qua possint, infrendente licet cacdāmone, pertrahere allaborent. Huc qui peruererint, in perfectorum eos classem referimus, hos perfectos dicere possumus.

ā 3 quam-

EPISTOLA

quamquam non omni ex parte,
& omnibus vnde vndiq; numeris
absolutos. Quis enim huiusmodi
in mortali ac fragili hac
vita mihi hominem præstet?
cùm talis nonnisi in Deum ter-
maximum, Ens illud absolutissimum,
cadat perfectio? Nam, ut sapienter
monet Bernardus:

*Epist.
34. ad
Drogo.*

*Nemo perfectus est qui perfectior
esse non appetit. Illos tamen inter
homines hoc verè donare pos-
sum nomine, qui insignes quo-
dam & incomparabiles in virtutib;
præsertim humilitate &
charitate, fecerunt progressus.
Non igitur in gratijs à Patre lu-
minum gratis datis, & miracu-
lorum & prodigiosorum esse-
ctuum patratione, non in sub-
limi oratione & contemplatio-*

ne;

DEDICATORIA.

ne; non in magna , tametsi alio-
quin cælitus infusa , scientia ,
qualis in Salomone fuit morta-
lium sapientissimo ; non etiam
in status perfectione , etsi is Vir-
ginalis , Episcopalis , Pastoralis
ac Religiosus ; non denique in
seuerioris disciplinæ obseruan-
tia perfectio consistit . Quam-
quam hæc magna sint ad sancti-
tatem , id est , charitatem præsi-
dia , sicut etiam miracula ma-
gna illius indicia ; de quibus
Redemptor ait : *Verum tamen* Luc. 10.
in hoc nolite gaudere , quia spiritus
subiçtiuntur vobis : tamen illa , vt Hom.
29. in
Euang.
dixi , ferè sanctitatē teste D. Gre-
gorio , ostēdūt nō faciūt . Sita igi-
tur perfectio in charitate Dei &
proximi . Etenim plenitudo legis
est dilectio . Hinc perfectus facit
Rom. 13.
á 4 cum

EPISTOLA

cum Dauide omnes voluntates
diuinæ, & omnibus potentijs
adhærere Deo nititur. Intelle-
ctum enim captiuat in obse-
quium fidei: memoria quoque
præsentem eum habet, volunta-
te denique in omnibus creaturis
eum diligendo illi adhæret: non
loquitur nisi sermones Dei, non
administrat nisi ex virtute quā
administrat Deus. Ex omnibus
quæ videt, audit, gustat, sentit,
in Deum assurgit, omnesque ad
eum adducere conatur; & quia
nouit separare pretiosum à vili,
ita amat creata, ut per ea in po-
tentias Domini procreantis in-
troëat.

Perfectio itaque vera quædā
est sapiētia, qua & homo Deum
agno-

DEDICATORIA.

agnoscit, & simul seipsum & humana atque diuina iura non tantum nouit, sed etiam quoad potest, exequitur. Ipsiad drachma illa Euangelica, quam amissam Lxx. 13. mulier accensa conquerit lucerna, donec inueniat; drachma inquam signata Dei imagine: quia perfectio quædam Dei est similitudo. Ipsiad pretiosa margarita, Math. 13. quam cognitam diligens attentusque negotiator diuenditis omnibus facultatibus coëmit. Ipsiad denique regnum Dei, quod quotidie in Dominica dari nobis petimus oratione. Non enim est regnum Dei esca & potus, sed iustitia & pax in Spiritu Rom. 14. Sancto; regnum inquam, per quod in nobis rex ille supremus regnat.

EPISTOLA

regnat. Omni ergo studio & cōtentione hanc sapiētiam, drachmam & margaritam conquirere, & ad regnum hoc anhelare nos par est perfectionis: ad hanc nullo nō Euangelij Redemptor loco, passum suis in scriptis Apostoli, ac reliqui Ecclesiastici scriptores ac Patres nos adhortantur: hinc tot eiusdem propè existēre præcones & præceptores, quot in Ecclesia videmus auctores; ac tot academiæ , in quibus eadem edoceatur , quot vtriusque sexus cœnobia. Quid enim in his aliud edocetur, quàm perfectio? quid hæc dicas aliud , quàm vera virtutis seminaria , humilitatis academiam , & omnigenæ charitatis palæstram ? In his

DEDICATORIA.

his enim qui rudes & impoliti è
sæculi prodiere silua, Spiritus
sancti dolabra leuigati, in veros
perfectos efformantur. Nôrunt
id quotquot ab eodem afflatu
Spiritu, turbulentis sæculi pro-
cellis sese subducentes, in quietum
religiosæ trâquillitatis por-
tum sese recipiunt. Nôrunt id
omnes illi, quibus Reu. Domi-
natio vestra paternæ prouiden-
tiæ præest nutu, & quos in Chri-
sti tirocinio eruditos, tum domi
habet religiosæ obseruantiaæ cul-
tores, tum domestica in vmbra
excultos, in aciem aduersus capi-
tales salutis humanæ hostes di-
micaturos produxit; de quorum
pietate, religione, sinceritate, vi-
gilantia, satius arbitror nihil di-
cere,

EPISTOLA

cere, quam duntaxat pauca di-
cendo ipsorum talem dignitatē
imminuere. Quibus tametsi do-
mestica, tum Reu V. tum colle-
garum aliorum non desint ex-
empla, quæ longè quām lecta
mouent potentius; vtpote ob
oculos obseruantia: illa ipsa ta-
men quæ Iacobus Aluarez de
Paz Toletanus, è Societate Iesu,
iam inde vſq; ab ultimo occidē-
tis solis orbe depromit perfectio-
nis præcepta, aliquam ipsis arbit-
rator posse vtilitatem afferre. In
his enim quidquid ad eam spe-
ctat, magno copioſe admodum
ipſe volumine pertractauit, va-
rias eiusdem conquirendo vias
suggeſſit, plurima ad eamdem
adminicula, multiplices eiusdē

con-

DEDICATORIA.

conseruandæ rationes, sed cùm
longior eius de eadé re tractatus
diffusiorque afferre naufam le-
genti queat, nec sæpe omnia mi-
nutim euoluere temporis finat
angustia, consultò mihi fecisse
Reu. D. Ioannes à Gorcum
Presbyter, Syluæducensis, vir
sincerus & candore ipso specta-
bilis, vitæque integerrimæ, visus
est, qui hæc ipsa productiora
concepta in breue quoddam re-
degit compendium; quo Lecto-
rum commoditati consuleret,
& fastidium tolleret, quod pare-
re diffusiora lcripta solent. Hoc
ipsu m Reu. Dominationi V.
quoniam ad meas post viri pro-
bi obitum deuenit manus, ty-
pis

EPISTOLA

pis euulgatum in gratiani insi-
gnium à D.V. & Tuis acceptoru
beneficioru memoriam , visum
est deferre ; non quod sperem
hoc tantillo me amplissimis in
immerentem collatis benefa-
ctis munusculo posse satisface-
re , sed quod in magnis etiam
vel tenuissimus laudari cona-
tus soleat , & summa præstitu-
ri , à paruis ducere initium con-
sueuerint , & in ijsdem tantisper
hærere , quoad maiorum sese of-
ferat offerendorum occasio . Ma-
gnum autem id esse donarium
arbitraberis , si donantis ad ani-
mum munuscum fueris di-
mensus , quo cogitari fane aut
dari maiorem posse haud facile
credi-

DEDICATORIA.

crediderim. Antuerpiæ. IX. Kalend. Aprilis Anno partæ salutis. M. DC. XX.

Ren. Dominationis Vestræ

Seruus.

HIERONYMVS VERDVSSIVS.

anno naturali auctoritatis lxx
quarantiqui annorum 38, usq; 213
hoc motum tractare amissusq; fuit
et quicunq; menses in 28. transcurserunt
de aliis annorum hunc etiam
etiam anno munere consilio et
inveniatur. His hi mecum annua
tus beatus annobus, meditanda,
ab eisq; annis mundus mutari
est quod mundus dico, quod
aliquid mundus non mutari possit
et hoc

